

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 16. maja 1917.

Treść: (M 215.—217.) 215. Obwieszczenie, wprowadzające w życie także w obrębie służbowym bukowińskiej Dyrekcji poczt i telegrafów niektóre postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem skarbu i z Najwyższą Izbą Obrachunkową z dnia 17. stycznia 1915. tyczącego się postępowania z kaucyami i wadyami w zakresie czynności zakładu poczt i telegrafów. — 216. Rozporządzenie, w sprawie ukształtowania organizacyi zaopatrzenia w węgiel. — 217. Obwieszczenie, w sprawie instrukcyi służbowej dla inspektorów zaopatrzenia w węgiel.

215.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 7. maja 1917,

wprowadzające w życie także w obrębie służbowym bukowińskiej Dyrekcji poczt i telegrafów niektóre postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem skarbu i z Najwyższą Izbą Obrachunkową z dnia 17. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 176, tyczącego się postępowania z kaucyami i wadyami w zakresie czynności zakładu poczt i telegrafów.

1. Z dniem 1. lipca 1917 wchodzi w życie także w obrębie służbowym bukowińskiej Dyrekcji poczt i telegrafów punkty 11., 26., 27. i 28. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 176, tyczącego się postępowania z kaucyami i wadyami w zakresie czynności zakładu poczt i telegrafów.

2. Z tą chwilą oddaje się urzędowi pocztowym kas oszczędności złożone dla fruktyfikacyi w bukowińskiej krajowej kasie skarbowej kaucye w gotówce, jakoteż winkulowane kaucyjne papiery

wartościowe, co do których do tego czasu prowadzono zapiski w obrębie służbowym bukowińskiej Dyrekcji poczt i telegrafów.

3. Obwieszcza się to z powołaniem się na rozporządzenie ministeryalne z dnia 31. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 92.

Urban wlr.

216.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 11. maja 1917,

w sprawie ukształtowania organizacyi zaopatrzenia w węgiel.

Na zasadzie rozporządzeń cesarskich z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, i z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131. rozporządza się na czas trwania nadzwyczajnych stosunków, wywołanych wojną, jak następuje:

§ 1.

Komisya zaopatrzenia w węgiel w Ministerstwie robót publicznych działa jako organ po-

mocniczy tegoż Ministerstwa i winna wykonywać przydzielone jej czynności w myśl wskazówek Ministra robót publicznych.

§ 2.

Obowiązkiem komisji zaopatrzenia w węgiel jest udzielanie rad i popieranie państwowych władz centralnych we wszystkich sprawach, dotyczących się zaopatrzenia w węgiel (koks, brykiety). Ma ona w szczególności spełniać następujące zadania:

1. udzielać rad Ministerstwu robót publicznych przy wykonywaniu powierzonych mu rozporządzeniem cesarskim z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131, uprawnień, w szczególności we wszystkich kwestiach, dotyczących się uregulowania zbytu i zużywania węgla (koks i brykietów);

2. wydawać opinię o podaniach

a) o dostawę węgla (koks i brykietów) na podstawie istniejących umów o dostawę albo przy korzystaniu z prawa zażądania, przysługującego Ministrowi robót publicznych wedle obowiązujących w tym względzie postanowień ustawowych;

b) o uprzywilejowaną dostawę węgla (koks i brykietów);

3. oświadczać się co do porządku, w jakim mają iść konsumenci stosownie do nagłości zapotrzebowania przy zabezpieczeniu dostawy węgla (koks i brykietów);

4. przedstawiać propozycje, mające służyć do osiągnięcia ulepszeń w zakresie zaopatrzenia w węgiel (koks i brykiety);

5. popierać Ministerstwo robót publicznych przy czuwaniu nad działalnością inspektorów zaopatrzenia w węgiel (§ 4.).

§ 3.

Komisja zaopatrzenia w węgiel składa się:

- a) z przewodniczącego,
- b) z odpowiedniej ilości stałych członków,
- c) z zastępców, wysyłanych przez interesowane władze centralne.

W miarę potrzeby można w poszczególnych przypadkach przybierać do narad komisji zaopatrzenia w węgiel każdorazowo także osoby, które nie są członkami komisji.

W komisji zaopatrzenia w węgiel przewodniczy Minister robót publicznych albo osoba, którym on to powierzy.

Członków komisji zaopatrzenia w węgiel ustanawia Minister robót publicznych, który zarządza także ich uwolnienie.

Ustanowienia członkiem komisji zaopatrzenia w węgiel nie wolno odmówić.

Członkowie komisji zaopatrzenia w węgiel wykonują swe czynności jako urząd honorowy. Winni oni przestrzegać jak najściślej milczenia o urzędzeniach i stosunkach, o których się dowiedzą wskutek wykonywania swych uprawnień, oraz winni oni wstrzymać się od wszelkiego wykorzystywania wiadomości, jakie w ten sposób do nich doszły. O ile nie są funkcjonaryuszami państwowymi, należy ich do tego, jakoteż w szczególności do wypełniania ich obowiązków urzędowych zobowiązać przez ślubowanie.

Co do udziałania wyjaśnień, żądanych przez Ministerstwo robót publicznych, mają zastosowanie do członków komisji zaopatrzenia w węgiel przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 152.

§ 4.

Ministra robót publicznych upoważnia się do ustanowienia inspektorów zaopatrzenia w węgiel dla uregulowania zaopatrzenia w węgiel (koks i brykiety), a to w siedzibie rewirowych urzędów górniczych, w których okręgach urzędowych są prowadzone kopalnie węgla, albo w innych odpowiednich miejscach, jakoteż przenieść na tych inspektorów albo w razie potrzeby także na poszczególne ich organa ze wszystkimi skutkami prawnymi te uprawnienia, które nadano mu rozporządzeniem cesarskim z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131, następnie rozporządzeniami ministeryalnemi z dnia 11. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 314, i z dnia 29. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 152.

Minister robót publicznych może powierzyć czynności inspektorów zaopatrzenia w węgiel także rewirowym urzędnikom górniczym.

§ 5.

Do obowiązków inspektorów zaopatrzenia w węgiel należy w szczególności:

1. wykonywać uprawnienia, przeniesione na nich przez Ministra robót publicznych w myśl § 4. tego rozporządzenia;
2. wykonywać zarządzenia, wydane przez Ministra robót publicznych dla uregulowania zaopatrzenia w węgiel (koks i brykiety);

3. przedstawiać propozycje Ministerstwu robót publicznych, zmierzające do możliwie jak największego podniesienia produkcji w kopalniach węgla ich urzędowych okręgów;

4. czuwać nad odpowiedniemi wykonaniem zarządzeń, wydanych przez Ministra robót publicznych lub przez nich samych;

5. zbierać i zestawiać materiał statystyczny, odnoszący się do wydobywania, zbytu i stanu składów węgla (koks i brykietów), do wydajności poszczególnych przedsiębiorstw i rewirów górniczych oraz do obciążenia ich zleceniami dostawy, następnie do stosunków przewozowych i obrotu oraz do wszystkich innych okoliczności, pozostających w związku z zaopatrzeniem w węgiel (koks i brykiety):

6. zdawać sprawę Ministerstwu robót publicznych we wszystkich sprawach, odnoszących się do zaopatrzenia w węgiel (koks i brykiety).

§ 6.

Inspektorowie zaopatrzenia w węgiel podlegają bezpośrednio Ministerstwu robót publicznych. Ich czynności należy powierzać urzędnikom państwowym, którym należy dodać potrzebny personal pomocniczy.

Inspektorów zaopatrzenia w węgiel i ich personal pomocniczy ustanawia Minister robót publicznych; czynności kancelaryjne tych inspektorów mają wykonywać w siedzibie rewirowych urzędów górniczych z reguły te ostatnie.

Szczegółowy zakres działania i sprawowanie czynności przez inspektorów zaopatrzenia w węgiel ustanowi Minister robót publicznych w drodze instrukcji.

§ 7.

Inspektorowie zaopatrzenia w węgiel mają wydawać wszystkie zarządzenia, potrzebne do tego, aby zapewnić wypełnienie obowiązków, włożonych na nich przez § 5. tego rozporządzenia.

Od zarządzeń inspektorów zaopatrzenia w węgiel niema odwołania. Ministerstwu robót publicznych zastrzega się jednak zbadanie z urzędu wszystkich zarządzeń i wydania w razie potrzeby odpowiednich wskazówek.

§ 8.

Wszystkie władze i organa publicznych zakładów ruchu są obowiązane stosownie do swego

zakresu działania współdziałać przy wykonywaniu zadań, przekazanych inspektorom zaopatrzenia w węgiel.

Minister robót publicznych może zarządzić utworzenie rad przybocznych dla popierania działalności inspektorów zaopatrzenia w węgiel w ich siedzibach urzędowych i ustanowić ich skład i ich zakres działania odpowiednio do wchodzących w grę stosunków.

Do członków takich rad przybocznych mają odpowiednio zastosowanie przepisy § 3., ustępów 4. do 7., tego rozporządzenia.

§ 9.

Legitymowanym inspektorom zaopatrzenia w węgiel i ich organom jest dozwolony wstęp do wszystkich zakładów wydobywania i przysparzania węgla, koks i brykietów; winni oni jednak przy oglądaniu kopalni według możności unikać przeszkadzania ruchowi. Mają oni także prawo, o ile wymaga tego cel ich urzędu, wglądać do znajdujących się w kopalniach ksiąg zapisków ruchu i zapisków kupieckich. Posiadacze takich zakładów i ich funkcjonariusze są obowiązani bez wzbraniania się uczynić zadość żądaniu inspektorów zaopatrzenia w węgiel i ich organów co do pozwolenia na ten wgląd i udzielić im zgodnie z prawdą wszelkich wyjaśnień, potrzebnych do wykonywania ich zadań.

§ 10.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń inspektorów zaopatrzenia w węgiel, jakoteż wszelkie współdziałanie przy udaremnianiu ustanowionych tam obowiązków, o ile nie należy za nie karać po myśli przepisów rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131, albo też o ile nie podlegają czyny te w myśl istniejących ustaw surowszemu ukaraniu, będą karane w myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, grzywnami do 5000 K albo aresztem do sześciu miesięcy.

Postępowanie z powodu tego rodzaju przekroczeń należy co do posiadaczy kopalń i ich funkcjonariuszów do władz górniczych, w pierwszej instancji do starostwa górniczego, a co do wszystkich innych osób do władz politycznych, w pierwszej instancji do politycznej władzy powiatowej.

Wykonanie karnych orzeczeń władz górniczych należy skutecznie przez władze polityczne, a w razie potrzeby w drodze sądowej.

§ 11.

Minister robót publicznych jest upoważniony uchylić w zupełności lub częściowo postanowienia niniejszego rozporządzenia.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Clam-Martinic wlr.	Baernreither wlr.
Georgi wlr.	Forster wlr.
Hussarek wlr.	Trnka wlr.
Spitzmüller wlr.	Bobrzyński wlr.
Handel wlr.	Schenk wlr.
Urban wlr.	Höfer wlr.

217.

Obwieszczenie Ministra robót publicznych z dnia 11. maja 1917

w sprawie instrukcyi służbowej dla inspektorów zaopatrzenia w węgiel.

Wykonując § 6. rozporządzenia z dnia 11. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 216, wydaje się co do zakresu działania i dla pełnienia czynności inspektorów zaopatrzenia w węgiel następującą instrukcyę służbową:

§ 1.

Inspektorowie zaopatrzenia w węgiel podlegają bezpośrednio Ministerstwu robót publicznych i są obowiązani czynności, przekazane im rozporządzeniem z dnia 11. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 216, wykonywać w myśl wskazówek tego Ministerstwa.

§ 2.

W szczególności należą do inspektorów zaopatrzenia w węgiel następujące zadania:

1. wykonywanie uprawnień, przekazanych im przez Ministra robót publicznych w myśl § 4. rozporządzenia z dnia 11. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 216;

2. zabezpieczenie wykonania zarządzeń, wydanych przez Ministra robót publicznych dla uregulowania zaopatrzenia w węgiel (koks i brykiety);

3. czuwanie nad dokładnem przeprowadzeniem zarządzeń, wydanych przez Ministra robót publicznych albo przez nich samych, w szczególności kontrola należytego wykonywania urzędownie zażądanych lub uprzywilejowanych dostaw ilości węgla (koku i brykietów);

4. wykonywanie prawa zażądania na zlecenie Ministra robót publicznych po myśli rozporządzenia z dnia 11. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 314, i rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131, dla przeprowadzenia wspomnianego w punkcie 5. rozdziału ilości węgla (koku i brykietów), jakie mają zebrać od przedsiębiorstw swoich okręgów urzędowych;

5. rozdział ilości (węgla koku i brykietów), jakie w myśl każdorazowych wskazówek Ministra robót publicznych mają dostawić przedsiębiorstwa okręgu inspektora zaopatrzenia w węgiel, a to według żądanych gatunków między poszczególne przedsiębiorstwa z uwzględnieniem ich produktywności;

6. przedstawienie propozycyi Ministerstwu robót publicznych, zmierzających do możliwie jak największego podniesienia produkcyi w kopalniach węgla ich urzędowych okręgów;

7. przeprowadzenie dochodzeń dla uregulowania obrotu węglem (koksem i brykietami) na zasadzie rozporządzenia z dnia 29. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 152, a to w myśl każdorazowych zarządzeń Ministra robót publicznych;

8. badanie uzasadnienia próśb o zatwierdzenie podwyżki sprzedażnych cen węgla (koku i brykietów), przy uwzględnieniu kosztów ich uzyskania, jakoteż przedstawianie w tym względzie wniosków Ministerstwu robót publicznych;

9. zbieranie i gromadzenie dat oddzielnie według poszczególnych zakładów przedsiębiorstwa, tyczących się

a) wydobywania, zbytu i stanu składów węgla (koku i brykietów),

b) produktywności przedsiębiorstw i ich obciążenia zleceniami co do dostawy węgla (koku i brykietów) oddzielnie według ilości dostawy, zażądanych urzędownie, następnie ilości uprzywilejowanych i oddawanych na podstawie dowolnego zarządzenia przedsiębiorstw, z oznaczeniem nazwisk osób, uprawnionych do poboru,

c) liczby zamawianych dziennie przez kopalnie i dostawianych im wagonów kolejowych z podaniem osobno wagonów tutejszych, a osobno zagranicznych,

- d) liczby zajętych w kopalni robotników, podanej osobno co do robotników kopalnianych, a osobno co do robotników pracujących na powierzchni ziemi,
- e) wysokości kosztów ruchu, w szczególności kosztów wynagrodzenia za jeden centnar metryczny uzyskanego węgla (koks i brykietów).

Co do zbieranych w ten sposób dat należy złożyć i prowadzić bieżące zapiski.

§ 3.

Inspektorowie zaopatrzenia w węgiel winni o wszystkich sprawach, dotyczących się zaopatrzenia w węgiel (koks i brykiety) w ich okręgach urzędowych, uwiadamiać stale Ministerstwo robót publicznych.

Na zasadzie zestawionych przez nich dat (§ 2., punkt 9.) winni oni składać codziennie sprawozdania express (według dołączonego formularza), odnoszące się każdym razem do poprzedniego dnia, Ministerstwu robót publicznych sumarycznie dla wszystkich przedsiębiorstw znajdujących się w ich okręgach, oddzielnie dla węgla, dla koks i dla brykietów, o ile wspomniane Ministerstwo nie wyda innych zarządzeń, i to co do następujących okoliczności:

- a) co do stanu składów węgla (koks i brykietów),
- b) co do wysokości dziennej produkcji węgla (koks i brykietów),
- c) co do ilości węgla (koks i brykietów), oddawanego z produkcji na rzecz własnego użytku, dla miejscowej sprzedaży i jako deputaty funkcjonaryuszom kopalnianym,
- d) co do ilości zamówionych i dostarczonych wagonów kolejowych, podanej osobno co do wagonów tutejszych, a osobno co do wagonów zagranicznych,
- e) co do ilości węgla (koks i brykietów), jakie należy dostawić z powodu urzędowego zapotrzebowania i konsumentom uprzywilejowanym (oddzielnie dla państwa tutejszego i dla zagranicy),
- f) co do faktycznych odstawionych ilości węgla (koks i brykietów), podanych oddzielnie co do ilości dostawy, urzędownie zażądanych, uprzywilejowanych i oddawanych na podstawie dowolnego zarządzenia przedsiębiorstw, i to osobno dla państwa tutejszego i zagranicy,
- g) co do liczby zajętych w kopalni robotników, podanej oddzielnie co do robotników kopalnianych i oddzielnie co do robotników pracujących na powierzchni ziemi,

- h) co do szczególnych wydarzeń, mogących wpłynąć na produkcję węgla (koks i brykietów) w ich urzędowych okręgach, jako to: wypadki w kopalniach, strejki robotnicze, zastoje w dowozie środków żywności, przybytek lub ubytek robotników itd.

§ 4.

Inspektorowie zaopatrzenia w węgiel i ich personal pomocniczy winni postarać się o gruntowną znajomość tych stosunków w przydzielonych im okręgach, które dotyczą zakresu działania, przekazanego im przez § 5. rozporządzenia z dnia 11. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 216, i przez § 2. niniejszej instrukcji.

Winni oni w szczególności być dokładnie poinformowani o stosunkach topograficznych i komunikacji, następnie o stosunkach produkcji, zbytu i stosunkach robotniczych, jakoteż o wszystkich wydarzeniach w przedsiębiorstwach, znajdujących się w ich okręgach, o ile pozostają one w związku z zaopatrzeniem w węgiel (koks i brykiety).

§ 5.

O przekroczeniach przepisów rozporządzenia z dnia 11. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 216, i wydanych na jego podstawie zarządzeń inspektorów zaopatrzenia w węgiel, jakoteż o wszelkiem współdziałaniu w udaremnianiu ustanowionych tam obowiązków należy każdym razem donosić bezzwłocznie właściwemu starostwu górniczemu dla wdrożenia postępowania karnego:

O przekroczeniach zarządzeń Ministra robót publicznych, o wadliwym albo niedbałym wypełnianiu jego wskazówek, o nieprawidłowościach w wykonywaniu urzędownie zleconych albo uprzywilejowanych dostaw węgla (koks i brykietów) przez posiadaczy kopalni węgla (koks i zakładów brykietów) albo ze strony ich funkcjonaryuszów winni inspektorowie zaopatrzenia w węgiel donosić także Ministerstwu robót publicznych.

§ 6.

Do prowadzenia czynności urzędowych przez inspektorów zaopatrzenia w węgiel, w szczególności do prowadzenia protokołu podawczego, do opracowywania spraw służbowych, do prowadzenia rozpraw, wygotowywania conceptów załatwienia, do doręczania wygotowań i do przechowywania aktów mają odpowiedzialnie zastosowanie odnośne postanowienia instrukcji dla rewizorów urzędników górniczych, wydanej na zasadzie ustawy z dnia 21. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 77, o urządzeniu i zakresie działania władz górniczych.

Czynności pisarskie należy ograniczyć do miary, niezbędnie potrzebnej. Sprawozdania do Ministerstwa robót publicznych należy sporządzać możliwie, jak najwięcej, bez ujemy dla ich gruntowności; jeżeli sprawa jest bardzo pilną, należy je składać telegraficznie albo telefonicznie. Sprawozdania dzienne, jakie należy w myśl § 3. niniejszej instrukcyi przedkładać Ministerstwu robót publicznych, należy oddawać zakładowi pocztowemu, jako pospieszne przesyłki listowe.

Co do obliczania należności podróźnych przy służbowych jazdach inspektorów zaopatrzenia

w węgiel i ich organów obowiązują ogólne przepisy o należnościach za jazdy, o ile nie zostaną wydane inne zarządzenia.

§ 7.

Inspektorowie zaopatrzenia w węgiel i ich organa są zaopatrzeni w karty legitymacyjne, którymi winni wykazać swój charakter urzędowy.

Trnka wlr.

Formularz
dziennych
sprawozdań.

C. k. inspektor zaopatrzenia w węgiel w

Sprawozdanie dzienne

z dnia

Liczba zajętych w kopalni			Stan składu	Cała produkcya	Ilości	
robotników kopalnianych	robotników pracujących na powierzchni (mężczyzn i kobiet)	Suma			na własny użytek	na deputaty
						w to-

Mające się dostawić								
A. na zażądanie								
a) w państwie tutejszem				b) za granicę				Suma $a + b$
w grupie (zredukowany do jednego dnia)								
I	II	III	Suma	I	II	III	Suma	

Ilości rzeczywiście								
A. na zażądanie								
a) w państwie tutejszem				b) za granicę				Suma $a + b$
w grupie								
I	II	III	Suma	I	II	III	Suma	

Szczególne zdarzenia:

oddane		Pozostała ilość nadająca się do wysyłki	Liczba			
na sprzedaż miejscową	Suma		zamówionych		dostarczonych	
			tutejszych	zagranicznych	tutejszych	zagranicznych
nach			wagonów kolejowych			

ilości w tonach

B. na dostawę uprzywilejowaną								Suma <i>a + b</i>	Łączna suma <i>A + B</i>
<i>a</i>) w państwie tutejszem				<i>b</i>) za granicę					
w grupie (zredukowane do jednego dnia)									
I	II	III	Suma	I	II	III	Suma		

dostawione w tonach

B. na dostawę uprzywilejowaną								Suma <i>a + b</i>	Łączna suma <i>A + B</i>
<i>a</i>) w państwie tutejszem				<i>b</i>) za granicę					
w grupie									
I	II	III	Suma	I	II	III	Suma		

Z c. k. nadwornej i państwowej drukarni.

